

mænd heller ikke saa nær færdig med hele den Historie derovre endnu. Det er et forfærdelig sørgeligt Syn, synes jeg, at den lille Forandring, det i Virkeligheden er, der foretages, kan tage saa lang Tid, ja, jeg maa sige saa mange Aar, som sket er. Man er endnu ikke saa nær færdig, og jeg gad egentlig vide, om nogen ved, hvornaar man bliver færdig med den Forandring, der foretages derovre. Mig forekommer det, at det er lige ved at blive noget af en Skandale, saaledes som det Arbejde foregaar; jeg ved ikke, hvem der har Ansvaret for det, hvilken Arkitekt eller hvem der forestaar det, men jeg ved saa meget, eftersom jeg har fulgt Forholdene, at er man naaet til at blive færdig et Sted, saa man nu troede, at der ikke skulde gøres mere der, saa begynder man ganske simpelt at bryde ned paa det og lave noget andet, og saa kan jeg udmærket godt forstaa, at man aldrig naar at faa den Station forandret, saaledes som man vil have den forandret.

Jeg ser, at der paa Finanslovsforslaget er opført et Beløb af 300,000 Kr. til Anlæg af Dobbeltspor fra Fredericia til Daugaard. Der er allerede paa indeværende Aars Finanslov optaget et Beløb af 30,000 Kr. til Forarbejder i Anledning af Anlægget af dette Dobbeltspor. Jeg nævner dette, fordi jeg gerne vilde tillade mig at anmode den højtærede Minister om at give Besked paa, hvor vidt man er med disse Forarbejder, om de bliver fremmet saaledes, at man staar parat til til April at begynde paa selve Anlægget af Dobbeltsporet. Jeg antager, at den højtærede Trafikminister er fuldstændig enig med mig i, at netop Anlægget af et Dobbeltspor fra Fredericia til Daugaard har den allerstørste Betydning for Trafikken derovre. Afstanden imellem Stationerne der er nemlig langt større end paa adskillige andre Strækninger, og derfor bliver Forholdene selvfølgelig endnu værre der end paa adskillige andre Strækninger. I øvrigt vil jeg sige, at netop denne Banestrækning trænger i saa høj Grad til Dobbeltspor, at det vistnok burde tages under Overvejelse, om det ikke kunde gøres færdigt i kortere Tid, end man har tænkt sig, om der ikke burde optages et større Beløb netop til Fremskyndelse af dette Anlæg, saa det kunde gøres færdigt indenfor langt kortere Tid, end Statsbaneadministrationen har tænkt sig, thi det er et Tidsrum af adskillige Aar, saa vidt jeg kan forstaa.

Medens jeg er ved den højtærede

Trafikminister, vil jeg gerne have Lov til at spørge, om der ikke er Udsigt til, at Toggangen paa Strækningen Vejle—Herning kan blive noget forbedret. Det er jo en ret bedrøvelig Toggang, der er paa den Bane. Der er talt om den saa tidt, og jeg skal ikke gentage, hvad jeg tidligere har sagt derom, men jeg synes, denne Strækning er blevet saa stærkt trafikeret, at der er al Grund for Statsbanerne til at forbedre Toggangen paa den, saaledes at Beboerne kan blive mere tilfredse med Forholdene, end de er i dette Øjeblik. Toggangen Syd fra op til Vejle har jeg tidligere talt om, saa den skal jeg ikke komme ind paa her, men jeg synes, der ogsaa trænges til Forbedring der. Jeg ved imidlertid, at jeg i det Spørgsmaal ikke er enig med den højtærede Trafikminister, og skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa, men jeg vil dog henstille til Ministeren at lade mine Ord gaa videre til rette vedkommende og ledsage dem med et velvilligt og godt Ord; saa kunde det jo være, at ogsaa de Forhold kunde blive bedre, end de er i Øjeblikket.

Til Slut vil jeg blot tillade mig at spørge den højtærede Trafikminister, om det Forslag, der blev indbragt her i Tinget forrige Aar om Anlæg af en Bane fra Vejle til Tørring, kan ventes optaget paa det Forslag om Jernbaneanlæg, som han nu sikkert snart vil forelægge.

Wilmann: I Anmærkningerne til Finanslovsforslaget findes nogle interessante Bemærkninger angaaende Jernbaneskylden, fra hvilke jeg skal tillade mig at meddele et Par Tal. Ifølge disse Anmærkninger har man anslaaet den samlede Indtægt af Jernbaneskylden til 40,000 Kr. Af disse 40,000 Kr. er det anslaaet, at 12,000 Kr. vil tilfalde Privatbanerne, som har Ret til Andel i Jernbaneskylden, i den Værdistigning af Ejendomme, som er foranlediget ved Baneanlæg, og 7,000 Kr. Statskassen, altsaa tilsammen til de Formaal, Værdistigningsafgiften skal tjene, 19,000 Kr. Men Udgifterne ved at skaffe disse Penge, Udgifterne ved Vurderingen, løber op til 21,000 Kr., saa det er sikkert den dyreste Lov, at administrere, vi har her i Landet. Hver Krone, Staten og Privatbanerne faar, koster over 1 Kr. i Vurderingsudgifter. Det er et meget trist Billede, og det er ikke mindst trist for de Mennesker, som ude omkring i Landet skal vurdere efter denne Lov, da de paa Forhaand ved, at det meget store og meget vanskelige Arbejde, der er forbundet